

Ludzie pracy całego świata, łączcie się!

Kim Jong Un

O BUDOWANIU SOCJALIZMU
ORAZ POLITYCE
WEWNĘTRZNEJ
I ZEWNĘTRZNEJ RZĄDU
NASZEJ REPUBLIKI
NA OBECNYM ETAPIE

Przemówienie podczas pierwszej sesji
14. Najwyższego Zgromadzenia
Ludowego Koreańskiej Republiki
Ludowo-Demokratycznej
12 kwietnia 108 roku Dżucze (2019)

Polska
2020

Drodzy Deputowani,

Pierwsza sesja 14. Najwyższego Zgromadzenia Ludowego Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej została zwołana w czasie, w którym w pełni demonstrowane są prestiż i siła naszej Republiki, kroczącej drogą samodzielności, a jej proces budowania socjalizmu wszedł w kluczowy okres.

Wraz z wyborami do 14. Najwyższego Zgromadzenia Ludowego, pomyślnie przeprowadzonymi w atmosferze dużego entuzjazmu politycznego i aktywnego udziału całego narodu, oraz reorganizacją rządu Republiki, siła naszego Państwa została jeszcze bardziej wzmocniona i jeszcze bardziej przyspieszony będzie rewolucyjny postęp naszego ludu, zjednoczonego jedną myślą i wolą wokół Partii Pracy Korei i rządu Republiki, który pewnym krokiem maszeruje ku wyższemu celowi socjalizmu.

Do wszystkich Deputowanych kieruję moje serdeczne podziękowania za to, że, w imieniu całego narodu, obdarzyli mnie wielkim zaufaniem, za sprawą czego w dalszym ciągu będę kierował wszystkimi pracami państwa jako Przewodniczący Komitetu Spraw Państwowych naszego chwalebnego kraju, Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej. Ze swojej strony uroczyście zobowiązuję się pracować z oddaniem na rzecz rozwoju i pomyślności Republiki oraz szczęścia naszego narodu.

Towarzysze!

Dopełnienie dzieła socjalistycznego pod rozpostartym sztandarem kształtowania całego społeczeństwa w oparciu o Kimilsungizm-Kimjongilizm jest wielkim i historycznym zadaniem stojącym przed rządem Republiki.

Kształtowanie całego społeczeństwa w oparciu o Kimilsungizm-Kimjongilizm jest nadrzędnym programem naszej partii i rządu Republiki oraz zasadniczym kierunkiem

i naczelnym celem budowy socjalistycznego państwa.

Tylko wtedy, gdy gruntownie zastosujemy Kimilsungizm-Kimjongilizm w budowaniu i działaniach państwa, będziemy mogli uczynić naszą Republikę wiecznym państwem Wielkich Towarzyszy **Kim Il Sunga** i **Kim Jong Ila** i godziwie zaspokoić prezentowane przez nasz naród postulaty i ideały niezależności, zgodnie z pragnieniami i determinacją Wielkich Przywódców.

Rząd naszej Republiki z jeszcze większą energią będzie prowadził walkę o kształtowanie całego społeczeństwa w oparciu o Kimilsungizm-Kimjongilizm i osiągnięte zdecydowane zwycięstwo we wcielaniu w życie dzieła socjalizmu.

1

Towarzysze!

Głównym zadaniem stojącym przed nami w ramach naszych wysiłków na rzecz kształtowania całego społeczeństwa w oparciu o Kimilsungizm-Kimjongilizm jest dokoń-

czenie dzieła budowy potężnego socjalistycznego kraju.

Budowa potężnego socjalistycznego kraju jest historycznym etapem walki o osiągnięcie ostatecznego zwycięstwa socjalizmu i może zostać pomyślnie dokończona jedynie poprzez gruntowne stosowanie w budowaniu państwa idei Kimilsungizmu-Kimjongilizmu.

Idee Kimilsungizmu-Kimjongilizmu w zakresie budowy państwa są syntezą odnoszących się do tej materii myśli i dokonań wielkich Towarzyszy **Kim Il Sunga** i **Kim Jong Ila**, którzy uczynili Republikę najdostojniejszym i najsilniejszym państwem socjalistycznym w historii. Wskazują one jasno metody i kierunki dopełnienia socjalistycznego dzieła z pomocą władzy państwowej jako politycznej broni. Niezmiennie kierując się w budowaniu państwa wielkimi ideami Kimilsungizmu-Kimjongilizmu, rząd naszej Republiki powinien wznieść na wyższy poziom strategiczną pozycję oraz potęgę narodową kraju i doprowadzić do funda-

mentalnego zwrotu w realizacji socjalistycznego dzieła Dżucze.

W budowaniu i działaniach państwa należy wcielać w życie rewolucyjną linię samodzielności.

Samodzielność jest polityczną filozofią naszej Republiki i stanowi trzon idei Kimilsungizmu-Kimjongilizmu w zakresie budowy państwa. Socjalistyczne państwo we wszystkich swoich działaniach zachowywać musi zasadę niezależności i stanowczo trzymać się założeń doktryny Dżucze. Tylko w ten sposób może chronić ono prestiż kraju oraz los narodu i własnymi siłami budować doskonały socjalizm dopasowany do swoich realiów. Uznając niezależność za istotną sprawę koreańskiej rewolucji oraz podstawę budowania państwa, Wielcy Towarzystwie **Kim Il Sung** i **Kim Jong Il** prowadzili rewolucję i budowanie po swojemu, kategorycznie odrzucając służalczość wobec dużych mocarstw, dogmatyzm, arbitralność i zewnętrzne naciski. Pod mądrym

przywództwem Wielkich Towarzyszy nasza Republika została zbudowana i rozwinięta w socjalistyczny kraj, który jest niezależny politycznie, samodzielny ekonomicznie oraz zdolny do samoobrony, a dziś, jako potężne, niezależne państwo, demonstruje światu swoją godność i siłę. Z dnia na dzień umacniają się wpływ i strategiczna pozycja naszej Republiki, która pośród zażartej konfrontacji z imperialistami, dopełniła historycznego dzieła równoległego rozwoju gospodarczego i militarnego, i kieruje sytuację ku pokojowi. Dzisiaj, gdy rozmyślnie naruszanie suwerenności innych państw przez imperialistów przyjmuje jeszcze bardziej nieskrywaną formę niż kiedykolwiek wcześniej, wiele krajów nieposiadających siły do samoobrony znalazło się w opłakanym położeniu. Trudno jest znaleźć na tym świecie państwo, które tak jak nasza Republika byłoby niezachwiane w przestrzeganiu zasady samodzielności i gwarantowałoby bezpieczeństwo państwa i szczęście narodu swoimi własnymi siłami.

Stanowcze trzymanie się rewolucyjnej linii samodzielności w budowaniu i działaniach państwa jest konsekwentnym i niezmiennym stanowiskiem naszej Republiki.

Nasz kraj buduje socjalizm w warunkach, gdy geograficznie jest położony pomiędzy dużymi państwami, jego terytorium pozostaje podzielone, a podejmowane przez wrogie siły próby tłumienia, osłabiania i dławienia go stają się coraz bardziej intensywne. Z drugiej strony zaostrzają się sprzeczności i konfrontacja między wielkimi mocarstwami dążącymi do hegemonii w skali regionalnej i globalnej.

Biorąc pod uwagę szczególne okoliczności naszej rewolucji i złożoność obecnej sytuacji międzynarodowej, nasza Republika powinna wzmacniać swoją siłę z twardej pozycji niezależności oraz dążyć do samodzielnego rozwoju, aby bronić swojej suwerenności i godności oraz osiągnąć prawdziwy dobrobyt. Również w przeszłości, gdy istniał światowy obóz socjalistyczny i jego kraje w różnym stopniu utrzymywały rela-

cje współpracy, w prowadzeniu rewolucji i budowaniu nasza Republika trzymała się zasad samodzielności oraz niezależności i budowała socjalizm, opierając się na własnych siłach. Budowanie socjalizmu własnymi siłami, zgodnie z rewolucyjną linią niezależności, jest podstawową zasadą, którą nasza Republika musi zawsze się kierować w budowaniu państwa.

Niezależnie skąd zawieje wiatr i jakiegokolwiek wyzwania i trudności pojawią się po drodze, nasza Republika również w przyszłości nie będzie szła na żadne ustępstwa ani kompromisy w sprawach związanych z fundamentalnymi interesami naszego państwa i narodu. Będzie ona rozwiązywała wszystkie problemy w oparciu o zasadę samodzielności i samorozwoju, przyspieszając budowanie potężnego socjalistycznego kraju na własny sposób i za pomocą własnych wysiłków.

Czynnikiem kluczowym dla urzeczywistnienia rewolucyjnej linii niezależności w praktyce budowania i działań państwa jest umacnianie siły napędowej naszej rewolucji

i rozwijanie każdej dziedziny życia społecznego na własny sposób. Powinniśmy w pełni uzbroić naród w wielką ideę Dżucze oraz ducha niezależności narodowej i ściśle zjednoczyć go wokół partii i rządu naszej Republiki, a tym samym wzmocnić polityczno-ideologiczną pozycję państwa i uczynić ją twardą jak skała. Rząd Republiki będzie na własny sposób rozwijał wszystkie sfery gospodarki, obronności i kultury, niezachwianie stojąc na pozycji Dżucze, i nigdy, nawet w najmniejszym stopniu, nie będzie dopuszczał cudzego stylu lub trendów.

Przed naszą Republiką rysuje się jasna, obiecująca przyszłość, ponieważ stale rozwija się ona w oparciu o solidne podstawy niezależności, samowystarczalności i samodzielnej obronności, a nasza partia i naród, osiągnąwszy zwartą jedność, stanowią potężną siłę napędową rewolucji.

We wszystkich aspektach działań państwa i życia społecznego należy co do joty stosować zasadę priorytetowego traktowania mas ludowych.

Zasada ta jest doktryną polityczną, która każe uznawać masy ludowe za gospodarzy rewolucji i budowania socjalizmu, polegając na nich i dokonując bezinteresownych, oddanych wysiłków dla ich dobra. Ucieleśnia ona rewolucyjną filozofię Dżucze, mówiącą, że ludzie są najcenniejszymi i najpotężniejszymi istotami na świecie; a także odzwierciedla niezachwiane stanowisko naszej partii i rządu, aby z całego serca kochać naród i zaspokajać jego żądania i interesy.

Lud jest fundamentem oraz korzeniem naszego socjalistycznego państwa i jest odpowiedzialny za jego rozwój. Wszystkie działania naszej partii i organów rządowych powinny być w pełni ukierunkowane na ochronę i realizację żądań i interesów narodu oraz być podporządkowane wiernej jemu służbie – to jest metoda pomyślnego przeprowadzenia rewolucji, a także budowania oraz pełnego ukazania żywotności i zalet socjalizmu.

Z uwagi na fakt, że w procesie budowania socjalizmu wśród urzędników mogą pojawiać się nadużycia władzy, biurokratyzm

i inne naruszenia interesów narodu, trzymanie się stanowiska nakazującego priorytetowo traktować masy ludowe w działaniach państwowych jawi się jako ważna kwestia. Negatywne praktyki tych, którzy wynoszą się ponad naród i nadużywają władzy przez ten naród im przyznanej, mogą zaszkodzić prestiżowi socjalizmu i jego ludowemu charakterowi, a również osłabić poparcie i zaufanie ludzi wobec partii i państwa. Ostatecznie zaś mogą nawet zagrozić istnieniu naszego socjalistycznego systemu.

Pragnąc kontynuować i wiernie realizować szlachetne idee i intencje Wielkich Przywódców, którzy czcili naród jak Boga i poświęcili swoje życie jego interesom, nasza partia jako istotę Kimilsungizmu-Kimjongilizmu, przewodniej ideologii naszej rewolucji, określiła zasadę priorytetowego traktowania mas ludowych, a zatem przyznała absolutny priorytet wcielaniu w życie opartego na Dżucze poglądu na naród i filozofii służenia narodowi, we wszystkich działaniach partyjnych i państwowych.

Hasło „Wszystko dla dobra narodu, wszystko opierając się na narodzie!” podsumowuje zasadę priorytetowego traktowania mas ludowych, którą kieruje się nasza partia i rząd naszej Republiki. We wszystkich sferach życia państwowego i społecznego przyznajemy najwyższy i absolutny priorytet temu, co ukierunkowane jest na masy ludowe i jest przez nie lubiane, nie szczędząc niczego, aby podnieść ich dobrobyt. W ostatnich latach nasze państwo śmiało prowadzi wielkie projekty budowlane. Dzieje się tak nie dlatego, że w państwowej kasie jest nadwyżka funduszy, lecz po to, aby zapewnić lepsze warunki do prowadzenia szczęśliwego i cywilizowanego życia dla naszego narodu, który jest najlepszy na świecie.

Nasza partia i rząd stanowczo wypowiedziały wojnę nadużyciom władzy, biurokratyzmowi i korupcji – zjawiskom, które naruszają interesy ludzi – i podjęły intensywną walkę przeciwko takim praktykom, uznając to za sprawę o żywotnym znaczeniu dla istnienia państwa.

W toku wysiłków na rzecz wprowadzania w życie zasady priorytetowego traktowania mas ludowych we wszystkich działaniach partii i państwa oraz wszystkich sferach życia społecznego, partia, państwo i naród stworzyły wspólnotę, w której dzielą ze sobą ten sam los; a nasza Republika dynamicznie szła naprzód ścieżką swojego rozwoju, nigdy nie wahając się w obliczu bezprecedensowych prób i trudności.

W miarę postępów w budowaniu socjalizmu musimy dokładać jeszcze większych starań, aby realizować w praktyce zasadę priorytetowego traktowania mas ludowych. W ten sposób możemy pomnożyć dynamikę rozwoju naszej rewolucji i kontynuować demonstrowanie unikalnych dla socjalizmu w naszym stylu zalet, których inne kraje nie są w stanie odtworzyć.

Partia i państwo dokonują bezinteresownych, ofiarnych wysiłków dla dobra narodu, naród zaś z całego serca popiera partię i państwo, całkowicie zawierając im swój los i przyszłość – taki jest prawdziwy obraz

naszego państwa, gdzie wcielana jest w życie zasada priorytetowego traktowania mas ludowych.

Rząd Republiki niezmiennie będzie trzymał się zasady priorytetowego traktowania mas ludowych jako podstawy podstaw i opierając się na ich sile, będzie walczył o szybsze nadejście świetlanej przyszłości socjalizmu, do której oni dążą.

Wszystkie sprawy państwowe powinny być poddane kierownictwu partii na każdy możliwy sposób.

Kierownictwo partii jest niezbędnym wymogiem w budowaniu socjalistycznego państwa i linią życia jego działań. Tylko pod kierownictwem partii, która jest inkarnacją żądań i interesów mas, państwo socjalistyczne może wiarygodnie spełniać swoją misję jako ich sługa oraz prawidłowo organizować i brać na siebie jednolite kierownictwo we wszystkich dziedzinach życia społecznego i wszystkich regionach, jak również nad całym procesem budowania socjalizmu.

Socjalistyczny rząd, jeśli nie jest prowadzony przez rewolucyjną partię, traci swój zasadniczy atrybut i pada ofiarą reakcjonistów i intrygantów, w rezultacie czego naród nie może uciec przed opłakanym położeniem politycznych sierot.

Nasza partia jest doświadczonym i zaprawionym w boju sztabem generalnym rewolucji, który swoje bogate doświadczenie i wybitne umiejętności przywódcze zdobył w toku prowadzenia kilku etapów rewolucji społecznej i budowania socjalizmu. Nasza partia, kierując wielką twórczą walką o budowę potężnego socjalistycznego kraju pośród ostrej konfrontacji z wrogimi siłami, dokonuje zadziwiających świat, cudownych osiągnięć, jednego za drugim. Jej przywództwo zaszczepia w naszym narodzie bezgraniczną godność i przekonanie o pewnym zwycięstwie.

Przywództwo partii nad działaniami państwa zawsze powinno być przywództwem politycznym, przywództwem opartym na wytycznych politycznych. Partia

jest siłą przewodnią, która zapewnia socjalistycznemu rządowi drogowskazy i prowadzi wszystkim działaniom państwa tak, aby były prowadzone prawidłowo. Państwo zaś jest wykonawcą linii i programu partii. Kierując się tymi współzależnościami między partią a rządem, nasza partia, sprawując przywództwo nad działaniami państwa, przywiązuje wielką wagę do tego, aby jej organizacje pełniły jednolity nadzór nad sprawami swoich sektorów i jednostek oraz zapewniały im polityczne i oparte na politycznych wytycznych przywództwo. Jeśli partia, organ przywództwa politycznego, da się pochłonąć sprawom administracyjnym i uciekać się będzie do technicznych metod, to nie tylko odejdzie od swojego głównego założenia, ale również sparaliżuje funkcje organów administracyjnych, a naruszając swój autorytet, ostatecznie zaszkodzi rewolucji i budowaniu socjalizmu.

Obecnie, rząd naszej Republiki sprawuje satysfakcjonujące, jednolite kierownictwo nad państwem i społeczeństwem, opierając

się na rewolucyjnej ideologii przewodniej oraz naukowej strategii i taktyce Partii Pracy Korei. Również w przyszłości powinien on pozostać wierny ideom i przywództwu partii, aby mógł spełniać swoją misję, jaką jest reprezentowanie praw mas ludowych do niezależności, organizowanie ich twórczych zdolności i działań, troska o ich życie i dobra materialne oraz ochrona ich interesów.

Jeśli nasza Republika będzie ściśle trzymała się idei i zasad budowy socjalistycznego państwa, naświetlanych przez Kimilsungizm-Kimjongilizm, to jeszcze doskonalej rozwinie się w niezależną potęgę, której nikt nie ośmieli się sprowokować, w ludowe państwo, w którym w pełni realizowane są ideały narodu i we wspaniały kraj, który stoi w czołówce świata, w pełni manifestując swój niewyczerpany potencjał rozwojowy. W ten sposób przyspieszone zostanie zwycięstwo dzieła socjalizmu.

2

Towarzysze!

Kluczowym zadaniem stojącym przed naszą Republiką na obecnym etapie walki o budowę potężnego socjalistycznego kraju jest wzmacnianie materialnych fundamentów socjalizmu poprzez koncentrowanie wszystkich naszych narodowych zasobów na budowaniu gospodarki.

Samowystarczalność gospodarcza jest materialnym gwarantem i zasadniczym wymogiem budowania niezależnego państwa. Tylko potężny potencjał samodzielnej gospodarki umożliwi obronę godności państwa oraz stałe wzmacnianie jego politycznej i militarnej siły.

Obecna sytuacja polityczna wymaga, aby nasze państwo jeszcze wyżej wznosiło sztandar samowystarczalności i samodzielności.

Ostatnio, w obliczu naszych szybko rozwijających się nuklearnych sił zbrojnych, Stany Zjednoczone coraz bardziej niepokoją

się o bezpieczeństwo swojego kontynentalnego terytorium. Przy negocjacyjnym stole, dużo mówiły one o poprawie relacji i pokoju; jednak w tym samym czasie uciekają się do wszelkich możliwych machinacji, aby utrzymać sankcje gospodarcze, mając na celu uniemożliwienie nam podążania ścieżką, którą wybraliśmy, i stworzyć warunki do realizacji swojego celu, którym jest najpierw rozbrojenie nas, a potem obalenie naszego systemu społecznego. Jako warunek wstępny dla zniesienia sankcji, wysuwają one żądania, które są sprzeczne z fundamentalnymi interesami naszego państwa, w rezultacie czego konfrontacja między naszym krajem a Stanami Zjednoczonymi będzie musiała się przeciągnąć, a sankcje wrogich sił będą kontynuowane. Budowaliśmy i budujemy socjalizm w warunkach ciągle utrzymujących się sankcji z ich strony, ale nie wolno nam ani przyzwyczajać się do tej sytuacji, ani zwalniać tempa postępu naszej rewolucji. Dla tych, którzy nie mogą unicestwić nas siłą, sankcje są ostatnią de-

ską ratunku. Jednak dla nas są one niedopuszczalnym wyzwaniem, więc nigdy nie możemy dawać na nie przyzwolenia, ani być wobec nich obojętnymi, lecz musimy podejmować stanowcze działania, aby je rozbić. Tak jak położyliśmy kres długotrwałemu zagrożeniu nuklearnemu dzięki naszej własnej broni nuklearnej, tak też musimy pokonać sankcje wrogich sił potęgą naszej samowystarczalności i samodzielności.

Posiadamy potrzebne do samodzielnego rozwoju zdolności i fundamenty, co pozwala nam w możliwie jak najkrótszym czasie zrewitalizować naszą gospodarkę narodową i wznieść ją na zaawansowany światowy poziom. Fundamenty naszej samodzielnej gospodarki, wzmocnione przez dziesięciolecia, nasi zdolni naukowcy i technicy, a także twórcza siła naszego bohaterskiego narodu, który ucieleśnia w sobie ducha samodzielności i pełen jest patriotycznego entuzjazmu – oto nasze cenne zasoby strategiczne. Korzystając w pełni z tego bezgranicznego potencjału, musimy stworzyć kolejną legen-

dę zadziwiających świat, cudownych sukcesów i wyprzedzić innych, dokonując jeszcze większego skoku naprzód.

Gdy będziemy ściśle trzymać się linii budowania samodzielnej gospodarki narodowej i wykazywać się wysokim rewolucyjnym duchem samodzielności, będziemy mogli osiągnąć niesamowity rozwój i skok z pomocą siły dla innych niezrozumiałej i niewyobrażalnej.

Strategicznym kierunkiem polityki naszej partii i rządu w zakresie budowy socjalistycznej gospodarki jest czynienie gospodarki narodowej dopasowaną do realiów kraju, nowoczesną, z informatyzowaną i opartą na naukowych podstawach.

Samodzielność i oparty na idei Dżucze charakter gospodarki narodowej powinny być wzmacniane w każdy możliwy sposób.

Konieczne jest podjęcie stanowczej walki o osiągnięcie samowystarczalności energetycznej, paliwowej i surowcowej, która stanowi podstawowy gwarant samodzielnego rozwoju gospodarczego.

Przemysł energii elektrycznej, poprzez utrzymywanie w dobrym stanie i umacnianie swoich istniejących baz, powinien zmaksymalizować produkcję, oprzeć dostawy energii na naukowych i racjonalnych podstawach, a także aktywnie rozwijać hydroenergetykę, energetykę pływową, energetykę atomową i inne obiecujące źródła energii, tym samym zwiększając swoje zdolności wytwórcze.

Kopalnie węgla i innych minerałów, które stoją na pierwszym froncie rozwoju gospodarczego, powinny dawać pierwszeństwo poszukiwaniu złóż i odwiertom oraz koncentrować swoje wysiłki na mechanizacji wydobycia i transportu. W ten sposób będą one w stanie znacząco zwiększyć produkcję węgla, pożywki przemysłu oraz minerałów.

Zadaniem przemysłu metalurgicznego jest udoskonalenie pod względem naukowo-technicznym baz produkcji Dżucze – żelaza, zapewnienie ich prawidłowej eksploatacji i stworzenie nowego, nowoczesnego i wielkoskalowego systemu produkcji żelaza

dopasowanego do naszych rzeczywistych warunków. Przemysł chemiczny powinien stać się przemysłem ukierunkowanym na ideę Dżucze, oszczędzającym energię i pracę oraz w pełni opartym na lokalnie dostępnych surowcach i innych materiałach. W ten sposób powinien on zaspokoić krajowe zapotrzebowanie na nawozy, włókna chemiczne, tworzywa sztuczne i różne inne produkty chemiczne.

W trybie pilnym konieczne jest rozwiązanie problemów z żywnością i dobrami konsumpcyjnymi, które są decydujące dla podnoszenia standardów życia ludności.

Zadaniem sektora rolniczego jest poświęcenie szczególnej uwagi kwestiom dostaw nasion, nawozów i wody oraz zapewnianiu gruntów pod uprawę. Powinien on wprowadzać naukowe metody uprawy i podnosić poziom mechanizacji prac rolniczych, w ten sposób niezawodnie osiągając cel w zakresie produkcji zbóż wyznaczony przez partię. Budować należy nowoczesne bazy hodowli zwierząt, takie jak ферmy kurczaków i trzo-

dy chlewnej, zaś te już istniejące poddawać renowacji. Zwierzęta domowe powinny być hodowane w sposób naukowy. Wzniesć trzeba również masowy ruch hodowli zwierząt roślinożernych. Poprzez wzmocnienie materialnych i technicznych podstaw przemysłu rybołówczego przełom powinien zostać dokonany również w produkcji i przetwórstwie ryb oraz owoców morza.

Przedsiębiorstwa przemysłu lekkiego mają za zadanie rygorystycznie prowadzić recykling jako jedną ze swoich strategii, jednocześnie ze strategią opierania się na lokalnie dostępnych surowcach i innych materiałach. Powinny one również przyspieszyć modernizację swoich linii produkcyjnych i włożyć wiele starań w rozwój nowych produktów. W ten sposób mogą zapewnić, aby do ludności trafiały wysokiej jakości dobra konsumpcyjne, w większych ilościach i o większym zróżnicowaniu.

Powinniśmy jeszcze energiczniej podejmować wielkie przedsięwzięcia budowlane, tym samym zapewniając ludziom dostat-

niejsze i bardziej cywilizowane warunki życia. Zadaniem sektora budowlanego jest wprowadzanie innowacji w zakresie projektów architektonicznych i metod budowy oraz podnoszenie standardów sprzętu technicznego wykorzystywanego przez przedsiębiorstwa budowlane, aby w jeszcze większych ilościach budować światowej klasy konstrukcje. Przemysł materiałów budowlanych powinien zwiększyć swoje zdolności produkcyjne w zakresie wytwarzania cementu, a także sprawić, aby wśród wykorzystywanych materiałów wykończeniowych zdecydowanie zwiększył się udział tych krajowej produkcji.

Sektor transportu powinien podjąć rewolucyjne kroki na rzecz poprawy transportu szynowego i wodnego, w zgodzie z rzeczywistymi warunkami naszego kraju, a także znaleźć własne rozwiązania problemu transportu pasażerskiego w stolicy i głównych miastach prowincjonalnych.

Konieczna jest dalsza poprawa struktury gospodarki narodowej, harmonijny rozwój

wszystkich jej gałęzi, a także zapewnienie globalnej konkurencyjności takich jej obiecujących sektorów, jak np. przemysł magnezytowy i grafitowy.

Powinniśmy podejmować aktywne wysiłki na rzecz unowocześniania i informatyzacji gospodarki narodowej tak, aby zdecydowanie przekształcić ją w gospodarkę opartą na wiedzy.

Należy opracować strategie i cele w zakresie rozwoju przemysłu budowy maszyn i elektronicznego oraz takich wysokotechnologicznych sektorów, jak przemysł informatyczny, nanotechnologiczny i biologiczny, i skoncentrować inwestycje w tym obszarze. Każdy sektor powinien zbudować macierzystą, modelową fabrykę, gdzie nauka i technologia zintegrowane będą z produkcją i wszystkie linie produkcyjne będą zdalnie sterowane, inteligentne oraz w pełni zautomatyzowane, a następnie uogólniając jej doświadczenia, przyczynić się do wzniesienia całej gospodarki na zaawansowany, światowy poziom.

Należy rozwijać lokalną gospodarkę i zwiększyć dynamikę zewnętrznych działań gospodarczych.

Prowincje, miasta i powiaty powinny budować i rozwijać lokalne gospodarki o regionalnej specyfice, biorąc pod uwagę pełen zakres ich naturalnych i geograficznych atutów oraz prawidłowo utrzymując ich ekonomiczną, techniczną i tradycyjną charakterystykę. Państwo powinno upoważniać lokalne władze do stania na własnych nogach i samodzielnego rozwoju i podjąć praktyczne kroki w tym kierunku.

W sferze zewnętrznych relacji gospodarczych konieczne jest prowadzenie międzynarodowej współpracy gospodarczej, wymiany technicznej i handlu w sposób wieloaspektowy, aktywny i taktyczny, na zasadzie ścisłego przestrzegania linii budowania niezależnej gospodarki narodowej, a także w kierunku rozwoju dziedzin i powiązań o zasadniczym znaczeniu dla wzmacniania fundamentów gospodarczych kraju.

Aby w pełni uwidocznic potencjal naszej samodzielnej socjalistycznej gospodar ki, powinny zostac podjete kompleksowe srodki majace na celu zapewnienie skoor dynowanego poslugiwania sie wszystkimi zasobami ludzkimi i materialnymi oraz mozliwosciami kraju, jak rowniez wykorzystywania nowych elementow i sily napedowej rozwoju gospodarczego.

Krajowa praca gospodarcza powinna byc prowadzona pod jednolita kontrola i nadzorem panstwa oraz w zgodzie z jego strategicznym planem i kierownictwem.

Konieczne jest przyjecie naukowej i praktycznej strategii oraz etapowego planu rozwoju gospodarczego panstwa i niezawodne wykonanie ich. Struktura i system pracy powinny zostac uregulowane, aby przedsiebiorstwa mogly plynnie organizowac i prowadzic produkcje oraz dzialania zarzadzajace, jednoczesnie w pelni uwzgledniajac potrzebe realizowania jednolitego kierownictwa i strategicznego zarzadzania panstwa nad praca gospodarcza.

Należy dokonać poprawy w zakresie odnoszących się do spraw gospodarczych warunków i środowiska instytucjonalno-prawnego państwa oraz ustanowić żelazną dyscyplinę, aby organy gospodarcze i przedsiębiorstwa przyznawały pierwszeństwo interesom narodowym i działaniom na rzecz dobrobytu ludności, a także ściśle przestrzegały prawa i porządku.

Powinniśmy w dalszym ciągu doskonalić planowanie w zgodzie z podstawowymi wymogami socjalistycznej gospodarki, a do spraw takich jak ceny oraz kwestie monetarne i finansowe – kluczowych ogniw w łańcuchu zarządzania gospodarczego – podchodzić w sposób zgodny z prawami i zasadami ekonomicznymi oraz przynoszący realne zyski. W ten sposób możemy zachęcić przedsiębiorstwa i producentów do pracy z wielkim zainteresowaniem i entuzjazmem. Należy podjąć kroki mające na celu prowadzenie zarządzania gospodarczego w oparciu o naukowe kalkulacje, aby mogło być ono realizowane najbardziej

optymalnie jak to możliwe. Surowce i inne materiały, fundusze oraz siła robocza powinny być wykorzystywane w możliwie najbardziej ekonomiczny sposób, a wydatki powinny być efektywne, aby wszystkie zasoby kraju mogły w pełni przyczynić się do rozwoju państwa.

Głównymi siłami napędzającymi samodzielną gospodarkę są talenty oraz nauka i technologia.

Powinniśmy uczynić częścią naszych narodowych przymiotów przywiązywanie wielkiej wagi do talentów oraz nauki i technologii. Należy identyfikować talenty u ludzi i wyznaczać ich na odpowiednie stanowiska, aby mogli odgrywać wiodącą rolę w produkcji i rozwoju technologii, a inwestycje państwa w sektor naukowo-technologiczny powinny być stale zwiększane.

Konieczne jest podjęcie właściwych decyzji, dotyczących głównych zadań i projektów z dziedziny nauki i technologii, które są strategiczne, kluczowe, opłacalne oraz ważne gospodarczo i skoncentrowanie na nich

naszych sił i funduszy, aby nauka i technologia mogły w decydujący sposób przyczynić się do zwiększenia dynamiki całej gospodarki i rozwoju przemysłu wysokotechnologicznego.

Powinniśmy wzmacniać polityczną i militarną siłę Republiki.

Nasza polityczna i ideologiczna siła opiera się na zaletach i stabilności systemu politycznego naszego socjalistycznego państwa. Należy zapewniać rzeczywiście wszystkim ludziom prawdziwe prawa polityczne oraz godność i w pełni ukazywać polityczne i ideologiczne zalety naszego ustroju, w którym cały kraj, zjednoczony jedną ideologią, celem i poczuciem moralnego obowiązku, nieprzerwanie idzie naprzód.

Przy formułowaniu i realizowaniu swojej polityki, rząd Republiki musi traktować interesy narodu jako bezwzględne kryterium i w pierwszej kolejności brać pod uwagę jego wolę i pragnienia. W taki sposób możemy zachęcić szerokie masy pracujące, w tym robotników, rolników i intelektualistów, do

brania czynnego udziału w zarządzaniu państwem i społeczeństwem, jak przystało na prawdziwych gospodarzy administracji państwowej.

Zgodnie z wymogami natury socjalistycznego społeczeństwa nasz rząd jest zobowiązany do zdecydowanego stawiania na pierwszym miejscu pracy politycznej i ideologicznej, aby uczynić wszystkich członków społeczeństwa prawdziwymi obrońcami Kimilsungizmu-Kimjongilizmu oraz dalej umacniać polityczną i ideologiczną jedność i spójność naszego państwa.

Rząd Republiki powinien doskonalić system prawny państwa i wzmacniać rolę prawa w życiu społecznym państwa.

Prawo Republiki jest potężną bronią zabezpieczającą zdobycze rewolucji, umacniającą i rozwijającą socjalistyczny ustrój, jak również chroniącą i gwarantującą prawa i interesy narodu. Wraz z pogłębianiem się procesu rozwoju rewolucji i budowy socjalizmu, konieczne jest uszczegóławianie i konkretyzowanie przepisów prawa i regu-

lacji w oparciu o wymogi polityki partii i odzwierciedlając panującą rzeczywistość, aby stanowić i udoskonalać je w naukowy sposób. Powinny one być w odpowiednim czasie modyfikowane i uzupełniane, aby mogły niezawodnie gwarantować realizację ludowej polityki socjalistycznego państwa. Należy stanowczo budować w całym społeczeństwie atmosferę przestrzegania socjalistycznego prawa, aby, kierując się szlachetnym poczuciem obowiązku, wszyscy ludzie szanowali prawo państwowe i świadomie go przestrzegali. Organy egzekwowania prawa powinny zwiększać swoją rolę, nigdy nie pozwalać na podwójne standardy w wykonywaniu prawa, a także ściśle trzymać się naukowej rzetelności, obiektywizmu, bezstronności i rozwagi w stosowaniu prawa. W ten sposób możemy stworzyć najdoskonalsze socjalistyczne państwo prawa, w którym prawo chroni ludzi, a ludzie przestrzegają prawa.

Nasze samodzielne zdolności obronne są potężną i cenną bronią chroniącą suwerenność Republiki.

Pokojowa atmosfera, która zaczęła się formować na Półwyspie Koreańskim nie jest stabilna, a agresywne zamiary wrogich sił wobec naszej Republiki nie zniknęły. Zawsze pamiętając o żelaznej prawdzie, że pokój może być zagwarantowany tylko dzięki potężnej sile militarnej, powinniśmy mocno trzymać się zasady samodzielnej obrony i w dalszym ciągu rozbudowywać zdolności obronne kraju.

Rząd Republiki na preferencyjnych zasadach i w pełni zapewnił będzie zasoby ludzkie i materialne potrzebne do wzmocnienia Armii Ludowej, uzbrojenia całego narodu i przekształcenia całego kraju w twierdzę nie do zdobycia. Będzie też stale zwiększał nasze zdolności w zakresie obrony narodowej poprzez czynienie przemysłu obronnego w wysokim stopniu opartym na Dżucze i innowacjach.

Powinniśmy rozwijać naszą własną, unikalną kulturę socjalistyczną.

Ważne jest, aby w całym kraju stworzyć klimat priorytetowego traktowania edukacji

i na nasz własny sposób doprowadzić do radykalnej poprawy na tym polu, a dzięki temu wyprzedzić rozwinięte kraje pod względem poziomu nauczania. Zadaniem sektora edukacyjnego jest wzmacnianie kadry pedagogicznej oraz podnoszenie jakości oświaty zgodnie z nowoczesnymi trendami jej rozwoju i tym samym szkolenie jeszcze większej liczby utalentowanych pracowników, którzy wezmą na swoje barki naukowo-technologiczny rozwój kraju i budowę socjalizmu.

Wznosząc hasło uczynienia całego narodu dobrze zorientowanym w nauce i technologii, powinniśmy objąć wszystkich pracowników systemem nauki równoległej z pracą, aby uczynić ich pracownikami z dużym zasobem wiedzy.

Rząd Republiki powinien poświęcać szczególną uwagę socjalistycznej służbie zdrowia. Poprzez dalsze doskonalenie usług medycznych, podnoszenie nauki i technologii medycznej do najnowocześniejszych standardów oraz wzmacnianie materialnych i technicznych fundamentów sektora służby

zdrowia, konieczne jest zapewnienie, aby ludzie w jeszcze większym stopniu cieszyli się przywilejami płynącymi z socjalistycznego systemu opieki zdrowotnej naszego kraju.

W sektorze kultury i sztuki należy tworzyć jeszcze większą liczbę arcydzieł odzwierciedlających wymogi czasów i aspiracje narodu. W szczególności sektor kinematografii powinien rozpalić płomień gwałtownego ożywienia w produkcji filmów w nowym stuleciu i w ten sposób odegrać rolę przodownika w otwieraniu nowej złotej ery rozwoju socjalistycznej kultury.

Sport odgrywa istotną rolę w umacnianiu siły państwa oraz rozślawianiu jego zaradności i prestiżu. Należy skupić ogólnonarodowe wysiłki na rozwoju nauki i specjalistycznych technik w zakresie sportu oraz szerokie organizowanie masowych aktywności sportowych. Jednocześnie zwiększona powinna zostać liczba obiektów sportowych, zaś te istniejące należy poddać renowacji, aby z powodzeniem mogły odbywać się w nich nawet międzynarodowe zawody.

Ustanawianie socjalistycznego stylu życia i dyscypliny moralnej jest poważną walką polityczną i ostrą walką klasową, której celem jest ochrona i sławienie naszej ideologii i systemu.

Powinniśmy zachęcać wszystkich członków społeczeństwa, aby z dużym poczuciem pewności i dumy z tego, że nasza kultura, nasz styl życia i nasza moralność są najlepsze, w pełni manifestowali ducha kolektywistycznego stylu życia i przymioty moralne, a także do tego, żeby brali aktywny udział w tworzeniu naszej własnej, rewolucyjnej i optymistycznej kultury życia, która odpowiada współczesnej wrażliwości estetycznej, dążącej do kulturalnego rozwoju, oraz szeroko korzystali z jej dobrodziejstw. Należy ściśle wystrzegać się najmniejszych przejawów niemoralnych i obcych nam zjawisk, które zatruwają psychikę ludzi oraz prowadzą do degeneracji i upadku społeczeństwa, intensyfikując sankcje prawne przeciwko nim, jak również doskonaląc edukację i walkę ideologiczną, i w ten spo-

sób stanowczo bronić ideologicznej i kulturowej pozycji naszego państwa.

Aby pomyślnie wypełniać wielkie rewolucyjne zadania stojące przed rządem Republiki, organy władzy ludowej powinny wzmacniać swoje funkcje i role.

Konieczne jest, aby w dalszym ciągu wzmacniały one swoje jednolite kierownictwo nad całym społeczeństwem, zgodnie z wymogami rozwijającej się rewolucji.

Powinny one wzmacniać i rozwijać socjalistyczny ustrój polityczny i kontynuować przyspieszanie gospodarczego i kulturowego rozwoju. W szczególności trzeba, aby dawały pierwszeństwo pracy gospodarczej i koncentrowały się na podnoszeniu standardów życia ludności. Powinny objąć swoim nadzorem każdą dziedzinę życia społecznego i każdy region oraz zapewnić im jednolite kierownictwo, jednocześnie dając swobodę kreatywności poszczególnych sektorów i jednostek.

Trzeba, aby organy władzy ludowej, zgodnie ze swoją podstawową misją, stwo-

rzyły atmosferę podejmowania bezinteresownych, ofiarnych wysiłków dla dobra ludzi.

Ich obowiązkiem jest nieustanne wsłuchiwanie się w opinie narodu, planowanie i organizowanie swojej pracy w sposób odzwierciedlający jego postulaty, dowiadywanie się co mogą dla niego zrobić i realizowanie tego w całości oraz mobilizowanie go do wcielania w życie linii i programu partii. Władze powinny przyznawać najwyższy priorytet interesom i wygodzie ludzi oraz odpowiedzialnie troszczyć się o ich warunki życia.

Trzeba, aby odpowiednio realizowały one znakomite polityki ukierunkowane na ludzi, w tym bezpłatną obowiązkową edukację i darmową opiekę zdrowotną, które niezmiennie utrzymywał Towarzysz **Kim Jong Il**, nawet w dniach najcięższych prób. Dzięki temu ludzie będą mogli wyraźnie odczuć w życiu codziennym dobrodziejstwa socjalistycznej Ojczyzny i z oddaniem pracować dla jej pomyślności.

Organy władzy ludowej za swoją żelazną zasadę powinny uznawać, że pracować mogą tylko pod przywództwem naszej partii.

Przy organizacji i wykonywaniu całej swojej pracy powinny one kierować się ideami i polityką naszej partii, aktywnie bronić polityki partii i właściwie urzeczywistniać wysunięte przez partię rewolucyjne zadania, ukazując tym samym zasadność jej polityki. Trzeba, aby organizacje partyjne na wszystkich szczeblach pogłębiły kolektywne kierownictwo nad działaniami organów władzy, w zgodzie z wymogami rozwijającej się rewolucji, oraz aktywnie zachęcały wszystkich ich urzędników do wypełniania odpowiedzialności i podstawowych obowiązków, które mają wobec rewolucji.

Należy zwiększać odpowiedzialność i rolę urzędników organów władzy ludowej na wszystkich szczeblach.

Ekscytująca rzeczywistość dnia dzisiejszego pilnie wymaga od naszych urzędników, aby stanęli na czele generalnej ofensywy

i prowadzili energiczną walkę, tym samym wypełniając swoje obowiązki przynależne personelowi dowódczemu rewolucji.

Urzednicy organów władzy ludowej, posiadając wysoki poziom lojalności wobec partii i rewolucyjnych zasad, powinni wykonywać swoją pracę śmiało, aktywnie oraz z pełną za nią odpowiedzialnością. Tak jak odwaga i aktywność mają swoje źródło w zaufaniu do partii, tak bojaźliwość i nawyk oglądania się na innych wynikają z braku tego zaufania. Trzeba, aby urzednicy organów władzy ludowej stanowczo wyzbyli się biernej postawy wiążącej się ze sprawnym wykonywaniem pracy tylko wtedy, gdy dostają od partii pełne wsparcie, a kultywowali styl pracy wytrwałych rewolucjonistów, którzy są gotowi do końca wypełniać powierzone przez partię zadania, choćby ich ciała zostały rozerwane na strzępy. Powinni oni stale pielęgnować w sobie wyobraźnię oraz umiejętności w zakresie organizowania i nadzorowania pracy, jak również kierowania nią i jej rozwijania, aby stać się wszech-

stronnymi pracownikami, którzy są w stanie prawidłowo poradzić sobie z każdym zadaniem. Powinni opanować metody pracy naszej partii z masami, we wszystkich swoich przedsięwzięciach dawać osobisty przykład oraz niestrudzenie pracować dla dobra ludzi. Zachowując głęboko w swoich sercach prawdziwy sens miłości, jaką nasza Partia darzy naród, powinni traktować go z nieskończoną pokorą i stać się jego wiernymi sługami, zawsze dzieląc z nim dołę i niedołę oraz pracując dla niego z oddaniem.

3

Towarzysze!

Nasza historyczna walka o zjednoczenie narodowe, długo wyczekiwane pragnienie narodu, weszła obecnie na nowy etap.

Przyjęliśmy szereg wielkiej wagi środków mających na celu poprawę relacji międzykoreańskich i zapewnienie pokoju na Półwyspie Koreańskim, ze stanowczą determinacją, aby niezawodnie zrealizować dzieło zjednoczenia Ojczyzny, któremu Wielcy

Przywódcy **Kim Il Sung** i **Kim Jong Il** poświęcali się sercem i duszą całe swoje życie.

W zeszłym roku odbyliśmy trzy historyczne spotkania na szczycie pomiędzy północą a południem oraz przyjęliśmy międzykoreańskie deklaracje, tym samym doprowadzając do radykalnego zwrotu w relacjach. Były to wydarzenia wielkiej wagi, które powstrzymały niebezpieczną sytuację balansującą na granicy wojny i obwieściły początek nowej drogi do narodowego zjednoczenia.

Obecnie cały naród ma żarliwą nadzieję, że historyczna Deklaracja z Panmundżom i Wrześniowa Wspólna Deklaracja z Pjongjangu zostaną w pełni wcielone w życie, dzięki czemu na Półwyspie Koreańskim utrzyma się pokojowa atmosfera, a relacje międzykoreańskie będą mogły być stale poprawiane.

Jednak konserwatywne siły Korei południowej na aspiracje narodu i jednomyślne oczekiwania społeczności międzynarodowej odpowiadają perfidnymi słowami i zachowaniem oraz desperacko próbują przywrócić relacje międzykoreańskie do

stanu z okresu przed publikacją Deklaracji z Panmundżom.

Stany Zjednoczone zaś otwarcie narzucają władzom Korei południowej „dopasowanie prędkości” i robią wszystko co mogą, aby podporządkować implementację międzykoreańskich porozumień swojej polityce sankcji i nacisku na KRLD.

W rezultacie powstała poważna sytuacja, w której jesteśmy zmuszeni do podjęcia decyzji czy łagodzić napięcie na Półwyspie Koreańskim i utrzymywać atmosferę międzykoreańskiego pojednania, czy też wrócić do przeszłości, kiedy pogłębiające się napięcie zwiększyło niebezpieczeństwo wojny i groziło katastrofą.

Nie możemy siedzieć z założonymi rękoma, ignorując aktualną sytuację, która budzi poważne zaniepokojenie losem i przyszłością narodu oraz pokojem i bezpieczeństwem w regionie, lecz musimy niezwłocznie podjąć aktywne środki, aby rozwiązać ją w zgodzie z jednomyślnymi oczekiwaniami wszystkich rodaków.

Wymaga to przede wszystkim przyjęcia właściwego stanowiska i podejścia – niezmiennego obstawania przy wcielaniu w życie międzykoreańskich deklaracji, które odzwierciedlają jednogłośnie wolę narodu, niezależnie od trudności i przeszkód, jakie mogą stanąć na drodze.

Chciałbym jeszcze raz jasno powiedzieć, jak deklarowałem już wcześniej, że ze stanowczą determinacją pragnę, wraz z południowokoreańskimi władzami, przekształcić stosunki międzykoreańskie w solidne i trwałe relacje oparte na pojednaniu i współpracy oraz zapisać w historii narodu nowy rozdział pokoju i wspólnego dobrobytu, zgodnie z pragnieniami wszystkich rodaków.

Aby rozwikłać panującą przykrą sytuację, wzmocnić pozytywną atmosferę poprawy relacji, której stworzenie kosztowało północ i południe wiele wysiłków, oraz zagwarantować, że przyniesie ona znaczące owoce w formie pokoju i zjednoczenia, należy położyć kres służalczości wobec wielkich mocarstw, która niszczy ducha niezależności,

oraz polityce uzależnienia się od obcych sił, która narusza wspólne interesy narodu, i wszystko podporządkować poprawie relacji.

Myślę, że jeśli południowokoreańskie władze naprawdę chcą poprawy relacji, pokoju i zjednoczenia, to wrócić powinny do swoich początkowych intencji, jakie miały w czasie, gdy odbywał się szczyt w Panmun-dżom i wrześniowy szczyt w Pjongjan-gu, wypełniając obowiązki, które przyjęły względem narodu poprzez szczerą implementację międzykoreańskich deklaracji.

Nie powinny wahać się w swoim podejściu, w zależności od tego jak zawieje wiatr, ani przybierać pozy wtrącającego się w nie swoje sprawy „mediatora” czy „facylitatora”, marnując czas na zagraniczne wyjazdy. Powinny natomiast być odpowiedzialną stroną broniącą interesów narodu i wypowiadającą się otwarcie i z mentalnością jego członków.

Aby utrzymać atmosferę poprawy relacji międzykoreańskich, konieczne jest udaremnienie podstępnych machinacji przeciwstawiających się zjednoczeniu i pokojowi

wrogich sił, w kraju i za granicą – takie jest nasze konsekwentne przekonanie.

Kluczowe jest, aby zdać sobie sprawę, zanim będzie za późno, że nie można oczekiwać postępu w relacjach międzykoreańskich ani żadnych rezultatów, takich jak pokój i dobrobyt, jeśli pozwala się, aby konfrontacyjne siły z południowokoreańskiej armii – które trwają przy swojej zawołowanej wrogości i wraz ze Stanami Zjednoczonymi wznawiają wspólne ćwiczenia wojskowe, zmieniając tylko ich nazwę, choć uprzednio zostało uzgodnione, że zostaną one zaprzestane – kontynuowały swoje lekkomyślne działania. Tak samo sprawa się ma w przypadku, gdy nie zostanie wykorzeniona anachroniczna arogancja i wroga polityka Stanów Zjednoczonych, które tworzą sztuczne przeszkody na drodze poprawy relacji, przedstawiając arbitralne i oburzające żądania.

Wszyscy rodacy – na północy, południu i za granicą – powinni, przez wzgląd na los i przyszłość narodu, powstrzymać i niweczyć posunięcia Stanów Zjednoczonych

i południowokoreańskich konserwatywnych sił, które rzuciły wyzwanie historycznemu trendowi zmierzającemu ku poprawie relacji międzykoreańskich i pokojowemu zjednoczeniu.

Jeśli władze południowokoreańskie naprawdę chcą działać na rzecz poprawy relacji między północą a południem oraz pokoju i zjednoczenia, to powinny pozytywnie zareagować na nasze stanowisko i wolę, dotrzymywać nam kroku i podjąć odważną decyzję o pokazaniu swojej szczerości poprzez praktyczne kroki, a nie jedynie słowa.

Nasza partia i rząd naszej Republiki, szanując aspiracje i pragnienia narodu, będą w dalszym ciągu szczerze i konsekwentnie pracować na rzecz trwałego rozwoju relacji między północą a południem oraz pokojowego zjednoczenia kraju.

Towarzysze!

W czerwcu ubiegłego roku, pośród bacznej uwagi świata, w Singapurze odbyły się pierwsze w historii spotkanie i rozmowy na

szczycie między KRLD a USA. Było to wielkiej wagi wydarzenie, które przyniosło nadzieję na pokój na Półwyspie Koreańskim, gdzie miała miejsce wymiana ognia. Wspólne Oświadczenie KRLD i USA z 12 czerwca było historyczną deklaracją ogłaszającą światu, że obydwa kraje, które w poprzednim i obecnym stuleciu pozostawały we wrogich stosunkach, napiszą w historii swoich relacji nowy rozdział. Spotkało się ono z pełnym poparciem i aprobatą miłującej pokój społeczności międzynarodowej.

KRLD dobrowolnie podjęła kluczowe i znaczące środki, w tym zaprzestała prób nuklearnych i testów międzykontynentalnych pocisków balistycznych, tym samym robiąc pierwszy ruch w kierunku budowania zaufania, które ma kluczowe znaczenie dla wyeliminowania wrogości z wzajemnych relacji. Dokonała także tolerancyjnego kroku repatriacji wojennych szczątków amerykańskich żołnierzy, o co prosił prezydent USA. Zademonstrowała w ten sposób swoją gotowość do szczerzej implementa-

cji Wspólnego Oświadczenia KRLD i USA z 12 czerwca – kamienia milowego w rozwoju nowych relacji obustronnych.

Jednak drugie rozmowy na szczycie między KRLD a USA, które odbyły się w Hanoi w lutym tego roku, wzbudziły poważne wątpliwości co do tego czy kroki te, które podjęliśmy w ramach odważnej, strategicznej decyzji, były słuszne. Co więcej, wywołały one u nas obawy czy aby na pewno Stany Zjednoczone są autentycznie zainteresowane poprawą obustronnych relacji.

Podczas rozmów tych wyraziliśmy naszą determinację, aby, zgodnie z interesami obu stron, określić podstawowe etapy i drogę realizacji Wspólnego Oświadczenia KRLD i USA z 12 czerwca, oraz podjąć poważniejsze i bardziej wiarygodne działania. Liczyliśmy na pozytywną odpowiedź Stanów Zjednoczonych.

Jednak Stany Zjednoczone usiadły do stołu negocjacyjnego, myśląc tylko o sposobach całkowicie niemożliwych do zrealizowania.

Innymi słowy, pozbawione jakiegokolwiek określonego kierunku lub metodyki, nie były przygotowane, żeby razem z nami rozwiązywać problemy przy stole negocyjnym.

Z tego rodzaju myśleniem Stany Zjednoczone nie będą w stanie ruszyć nas choćby o cal ani odnieść żadnej korzyści, nawet gdyby usiadły z nami do stołu sto czy tysiąc razy.

Ostatnio przeprowadziły one test symulujący przechwytywanie naszych międzykontynentalnych pocisków balistycznych i wznowiły ćwiczenia wojskowe, do których przerwania zobowiązał się sam amerykański prezydent, jednocześnie otwarcie podejmowały inne wrogie działania sprzeczne z duchem Wspólnego Oświadczenia z 12 czerwca. Uznajemy to za poważnie antagonistyczne.

Jestem ogromnie niezadowolony z takiego rozwoju sytuacji.

Tak jak wiatr wznosi fale, tak im wyraźniejsza będzie wroga polityka USA wobec KRLD, tym silniejsza będzie nasza odpowiedź.

Chociaż ostatnio Stany Zjednoczone głośno sugerują rozwiązanie problemu w drodze dialogu, rozważając trzeci szczyt KRLD–USA, to wciąż nie poświęcają żadnej uwagi wycofaniu swojej wrogiej polityki, które jest zasadniczą drogą do ustanowienia nowych relacji. Wierzą natomiast błędnie, że mogą nas podporządkować poprzez wywieranie na nas maksymalnej presji.

My, oczywiście, dajemy pierwszeństwo rozwiązywaniu spraw w drodze dialogu i negocjacji, ale dialog w amerykańskim stylu, polegający na jednostronnym narzucaniu żądań, nie odpowiada nam ani nas nie interesuje.

Chociaż Stany Zjednoczone wzywają do rozwiązania problemu poprzez negocjacje, to eskalują wrogość wobec nas dzień po dniu, co jest działaniem tak głupim i ryzykownym, jak próba gaszenia ognia paliwem.

Biorąc pod uwagę głęboko zakorzenione animozje między KRLD a Stanami Zjednoczonymi, obie strony powinny porzucić jednostronne żądania i znaleźć konstruktywne

rozwiązanie pozwalające na pogodzenie interesów, jeśli mają wcielić w życie Wspólne Oświadczenie z 12 czerwca.

Dla osiągnięcia tego celu konieczne jest przede wszystkim, aby Stany Zjednoczone zrezygnowały ze swojego obecnego podejścia wobec nas i przyjęły nowe.

W Stanach Zjednoczonych dużo mówi się teraz o przeprowadzeniu trzeciego szczytu, ale nas nie cieszy myśl o powtórce z takich rozmów, jakie odbyły się w Hanoi, i nie chcemy jej.

Jednak, jak regularnie zauważa prezydent Trump, osobiste relacje pomiędzy nim a mną nie są wrogie jak te między obydwoma krajami. Ciągłe utrzymujemy dobre relacje i jeśli chcemy, możemy w każdej chwili wymieniać listy z pytaniami o zdrowie.

Jeśli Stany Zjednoczone przyjmą właściwe podejście, znajdą metodykę, którą będziemy mogli z nimi dzielić i w takich warunkach zaproponują trzeci szczyt, to my ze swojej strony jesteśmy gotowi podjąć kolejną próbę.

Jednak przychodzi mi teraz do głowy myśl, że nie ma potrzeby, aby kierować się desperackim pragnieniem zniesienia sankcji i mieć obsesję na punkcie rozmów na szczycie ze Stanami Zjednoczonymi.

W każdym razie, będziemy cierpliwie czekać do końca tego roku, aby przekonać się czy Stany Zjednoczone podejmą odważną decyzję, czy nie, choć oczywiście ciężko będzie o powtórzenie tak dobrej okazji jak ostatnia.

W przyszłości bez wahania złożę mój podpis na porozumieniu, pod warunkiem, że będzie ono zawierało sprawiedliwe postanowienia, które będą zgodne z interesami obu stron i dla obu stron akceptowalne. Jest to zależne całkowicie od stanowiska, jakie przyjmą Stany Zjednoczone i ich podejścia wobec nas.

Oczywiste jest, że jeśli będą upierać się przy swojej obecnej metodzie kalkulacji politycznej, perspektywy rozwiązania problemu będą ponure, a sytuacja bardzo niebezpieczna.

W tym kluczowym momencie mam nadzieję, że Stany Zjednoczone podejmą roztropną decyzję i sekundowa wskazówka zegara konfrontacji między KRLD a USA, którą z wielkim trudem zatrzymano, nie zacznie się znowu poruszać.

Rząd Republiki będzie umacniał i rozwijał relacje przyjaźni i współpracy ze wszystkimi państwami na świecie, które szanują naszą suwerenność i są wobec nas przyjazne. Będzie też szedł ręką w rękę ze wszystkimi miłującymi pokój siłami świata w celu zbudowania na Półwyspie Koreańskim trwałego i solidnego mechanizmu pokojowego.

Towarzysze!

Tak jak powiedziałem, nie będę miał już obsesji na punkcie takich błahych kwestii, jak zniesienie sankcji przez wrogie siły, lecz otworzę drogę do osiągnięcia dobrobytu naszymi własnymi wysiłkami.

Choć cel naszej walki jest wielki, a na drodze budowania socjalizmu jak zwykle

czekają wyzwania i trudności, nasza partia i rząd są nieugięte w swojej determinacji, aby, pod rozpostartym sztandarem Kimilsungizmu-Kimjongilizmu, zapoczątkować nową fazę dobrobytu oraz urzeczywistnić ideał i cel zbudowania naszymi własnymi siłami potężnego państwa.

Droga niezależności prowadzi do dobrobytu i zwycięstwa. Nic nie może zawrócić lub powstrzymać dynamicznego marszu naszego państwa i narodu, posiadającego niezachwiane przekonanie i determinację, aby, z wiarą w swoje siły, samodzielnie torować własną drogę.

Jeszcze wyżej wznosząc sztandar wielkiego Kimilsungizmu-Kimjongilizmu i ściśle jednocząc się wokół partii i rządu Republiki, wszyscy przyłączmy się do powszechnego marszu ku pomyślnej realizacji dzieła budowania potężnego socjalistycznego państwa.